

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Tyrannicida

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

E iam verò gestit.] *Locus communis*: Neminem quicquam gratis facere, & tamen bonum virum operi alicui intentum esse debere. F. Nimirum ut videas.] Non paruo astimabo, se ino candido plenoq; suffragio nostra causa probetur. Alludit ad calculatorum morem, cuius meminit Ovidius 15. Metam. Antiquitus enim missis in vrnam calculis, ita ferebantur à iudicibus sententiæ, ut albis absoluerent, nigris damnarent. Vide Arisi in Problematis. G. Haud curat Hippoclidis.] Adagium est, quo significat se non magnopere laborare, aliorumq; negligere sententiam. Natum est ex Hippoclidis Tisandri filij historia, qui propter superbam salrationem sponsa Agarista excidit, sed respondit socero Clisibeni: Hippoclidis non curat. Quam Herodotus in Eratone lib. 6. & Erasmus noster in Adagiorum volumine pereleganter & doctè referunt. Idè eo iterum usus est in Hercule.

TYPANNOKTONOS TYRANNICIDA.
Erasmo Roterodamo interprete.

ARGUMENTVM.

Qvod ad Argumentum declamationis attinet, infra ab ipso auctore ponitur. Cæterum genus orationis iudiciale est, status qualitatis. De eo enim potissimum quæritur, dignūne sit præmio Tyrannicidæ, qui filium tyrani occidit, an non. Incidit tamē legalis quoq; nam & de eo qui tyrannicida vocandus sit, & de legis sententia disputatur. Exordiū attentione & doctitate comparanda fermè consumitur dum & summam petitionis & rei magnitudinem pariter ac nouitatem exponit, nisi quod interim & benevolentiam sibi ex merito facti, & aduersario ex suspicione inuidiam parat. Narratione grauitatē atq; sæuitiā tyrānidis primūm persequitur, eiusque omnē causam in filiū tyrāni trāsferit, ut videatur videlicet certo cōsilio filium ante patrē aggressus esse: deinde & modum peractæ cædis & consiliū tuum exponit. Hinc propositio siue petitio sequitur: post quā confirmatio, in qua principiō petitionem suam cōmendat amplificatione cœntus, & bonorū quæ ex hoc facto secuta sint, cum

eam aduersarij obiectione comparata. Deinde verbis legis opponit de finitionem tyrannicidæ, à genere comprobata, puta quòd non solum is qui sua manu & gladio tyrannū occidit, hoc nomine dicendus sit: sed etiā qui per alium, & quocunq; modo illū tollit. Postea etiam à fine legis argumentatur contra scriptum. Vltimò locum quem Rhetores à summo ad imum vocant, siue etiam communem, tractat: in quo cōsiliū siue voluntas, conatus, actio, eaq; per comparationem aut efficitio- nem amplificata. Postremò & euentus considerantur. Peroratio autem locis patheticis constat. nam ipse quidem pro se affectus mouet, à modo & instrumento actionis: à tyranni autem persona, hypotyposi quadam seu descriptione dictorum & factorū illius. Ad finem propositionem repetit, & sui beneficij veluti memoriam quandam in auribus auditorum relinquit.

Ἀηθέ τις ἐς τὴν ἀκρόπολιν, ὡς δόκλειων τὸν τύραννον καὶ αὐτὸν μὲν ἔχοντα, τὸ δὲ ἕν αὐτῷ δόκλειας, κατέλιπε τὸ ξίφος ἐν τῷ σώματι ἑλθὼν ὁ τύραννος, καὶ τὴν ἑὴν ἰδὼν ἡδὴ νεκρὸν, τῷ αὐτῷ ξίφει αὐτὸν ἀπέκτεινε. αἰτὰ ὁ ἀνελθὼν, καὶ τὴν τῷ τυράννῳ ἑὸν ἀνελθὼν, γέρας, ὡς τυραννοκτὴν.

△ Ὁ τυράννος ἀπέκτει-
νας, ὃ ἀνθεὶ δικασ-
σαί, μίαις ἡμέραις, τὴν

καὶ ἡδὴ παραβηκότα, τὸν
δὲ ἀκμάζοντα, καὶ πρὸς δὲ
δοχίῳ τῶν ἀδικημάτων ἰ-
σομοτέρων, ἢ καὶ μίαν ὁμοίως
ἐπ' ἀμφοτέροις αὐτῶν δια-
φοράν, μόνος τὸ πάσι τυραν-
νοκτόνων πληγῇ μιᾷ δύο πο-
στρού, ἀπεκινασάμενος,
καὶ

Q Vum duos eodē die
tyrannos occiderim
Iudices, alterū qui-
dem atate iam affecta, alte-
rū vero florentem, & ad see-
lerū successionē capeffendā
paratum: vnicum tamen pro
ambobus premiū petitiū ve-
nio, qui quidem vnus omniū
quotquot vnquā tyrannicidæ
fuerunt, vnicō vulnere duos
maleficos fuerim amolitus.

B 3 neciē

καὶ φονόσας, ἢ μὴ πᾶσι δα ὧ
 ξίφει, ἢ πατέρα δὲ ἢ πατέρα τὸν
 ἴδον φονορῆς. ὁ μὲν οὖν τυ-
 ραννῶν ἄνθρωπος ἦν ἐποίησεν, ἰ-
 καλίῳ ἡμῶν δέδωκε τιμωεί-
 ας, ἴδον μὲν τὸν ἴδον ἰπιδῶν
 προσημείων παρὰ πῶ
 τελευτῶν τελευτῶν ἢ ἰπιδῶν
 κασμῖν ὅ τὸ παραδόξοτα-
 ὅν αὐτὸς αὐτὸν ἰπιδῶν τυραν-
 νοῦ ὅν ὁ παῖς δὲ ὁ κείνου
 εὐδωκε μὲν ἰπιδῶν, ἰπιδῶν
 τῆσι δὲ μοι καὶ ἐθανῶν
 πρὸς ἄλλων φόνου ἴδον μὲν
 σιωπῶν ὧ παρὶ, μετὰ
 θανάτου δὲ παρὸν ὄκτας,
 ὡς ἰδῶν. πῶ μὲν οὖν τυ-
 ραννῶν ὁ παύσας αὐτὸν ἰπιδῶν.
 καὶ τὸ ξίφει, ὃ πάντα ἔπρα-
 σαι, ἰπιδῶν πῶ δὲ τὰ ξίφει ἰπιδῶν
 δαξά τῶν φόνου, καὶ τὸ ἴδον
 πορὶ κείνου ὄκτας ἢ τὸν φόνου
 ἴδον τελευτῶν ἢ μὲν ἰπιδῶν
 τῶν, καὶ ἀμύσας δὲ δυνάμει-
 κορ ὡς ἴδον ἰπιδῶν, τὸν γὰρ
 ρούσας δὲ μόνου παραχωρή-
 σας ὧ ξίφει, ἰπιδῶν μὲν ἢ π-
 εἰστέρον ἢ ἰπιδῶν τῶν αὐτῶν
 γνῶσθαι μοι παρὸν ἡμῶν,

καὶ

amplius quiddam à vobis me consequuturum arbitrabar,
 premia

neciā dederim, filium vides
 licet ense, patrem indulgentiā
 charitate, qua filiū adama-
 bat. Itaque tyrānus pro his que
 cōmisit, abundē magnas pec-
 nas nobis dependit: quippe
 qui & viuis aspexerit filium
 prius morte sublatū, & quod
 est omnium maximē nouum, cō-
 pulsus sit denique ipse sui ty-
 rānicida fieri. At filius illius
 mea quidē manu peremptus
 est, ceterūm occisus alteram
 ad cædem operā mihi suam
 commodauit, dum qui viuo
 patri seclerum locus fueras,
 eiusdem post mortem (qua-
 tenus licuit) exiit parriet-
 da. Ego itaque sum is qui ty-
 rannidem sustuli: pariterque
 mecum gladius, quo cun-
 cta confecta sunt, meus: tam-
 etsi cadis ordinem commu-
 tarim, ac morem modumque
 nouarim conficiendi seclera-
 tos: nemp̄e hunc qui valen-
 tior erat, ac sese defendere
 poterat, ipse perimens, por-
 tō senem soli gladio refer-
 uans. His igitur de causis &

premia

καὶ θάρσας λήψεται ἰσαεῖς
 μὲς τοῖς ἀνηκμένοις, ὡς ἄνδ
 ἔ παρόντων ἀπαπάξας ὑμῶν
 μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν μισθόν.
 τωρ κωπῶν ἐπιπέδος, καὶ τῶν
 ἰλυσθίων βίβασον παρασ
 σῶν, ἑδρῶς παρακλιμεῖ-
 σε κληρονομία τῶν ἀδικημά-
 των. μὴ γὰρ ἔκινθωσθε, το-
 σῶτα κατορθώσθε, ἀγέρας
 ἀπλῶν παρ' ὑμῶν, καὶ μὴ
 σὺν δὲ τὴν παρὰ τὸ νόμον
 ἀμοιβῆς, ὡς δικυλάξα. ὁ μὲν
 ἔρ ἀπὸ τῆς φρονήσεως, δουρεῖ μοι
 ἔκκηθόντος, ὡς φησι, ἔ κοι-
 νῶν τῶν ποιεῖν, ἀπὸ ἐπιπέ-
 τῆς ἰλασθῆναι κλυπημένῃ,
 καὶ ἀμωμόντος τὸ ἰκάνοις τῶ
 θανάτου ἄτιμον κλυπημένον.
 ἔμῃς δὲ ἀνάσσει μὲς, ὁ ἄνδ
 ἔρ δικαστὴς, πρὸς ἀλίγον, τὰ
 ἐν τῇ τυραννίδι, καὶ πρὸ ἀλό-
 σιο ὑμῖν ἀκείῳς διηγουμέ-
 νος, καὶ τῶ τὸ μὲν τῶ οὐτῶ
 μάθω] ἄνδ ἔκινθωσθε τῆς
 ἑμῆς, καὶ αὐτοὶ μῆτρῃ ἐν-
 φρανεῖτε, λογιζόμενοι ἔκινθω
 πημάχῃ. ἔ τῶ, ὡς πρὸ ἀμοιβῆς
 πειρῆσθε σωθῆναι ποσάκις,
 Νεφέ enim, quemadmodū alijs quibusdā se penumerō accidit,

premi & laturū, quæ tume-
 ro aquarent eos qui essent
 interempti: utpote qui non
 presentibus modò malis vos
 leuārim, verūm etiam futu-
 rorum formidine: quicquid sta-
 bilem pepererim libertatem,
 nullo relicto qui seclerū can-
 pessa successione. Verūm
 interim tantis rebus strenuè
 peractis, in discrimen addu-
 cor, ne premio fraudatus à
 vobis discedam, ac ne solus
 non feram mercedem, quam
 leges à me seruata p̄stituerunt.
 At qui contrā dicit, is mihi
 videtur non Reipublicæ stu-
 dio (quemadmodū ait) hoc
 facere, sed quòd extimctos
 esse illos grauiter ferat, atq̄
 eum qui illis mortis auctor
 extitit, vlcisci conetur. Vos
 igitur, Iudices, mihi paulisper
 attendite, dum Tyrannidis
 mala, tametsi ipsi optime no-
 stis, commemoro. Siquidem
 hoc pacto futurum est vt
 beneficij mei magnitudinem
 intelligatis, & ipsi plus ca-
 pitis voluptatis, reputantes nimirū quibus suis leuati malis.
 Neq̄ enim, quemadmodū alijs quibusdā se penumerō accidit,

ἄλλῃ ἢ ἡμῶς τυραννίδα, ἢ
 μίαν δολίαν ἡμεύμεν,
 εἰδ' ἐνὸς πλουζκαμυρῶν
 μίαν δ' ἰσότη, ἀπὸ μόνου τῆ
 πόλεως τὰ ὁμοία δυσυχισάων
 των, δύο ἀνθ' ἐνὸς τυράννου
 ἔχομεν, καὶ πρὸς διττὰ οἱ δυ-
 συχῆς ἀδικήματα διηροῦμε-
 θα. μνηώτερον δὲ ὁ πρῶ-
 βότης τῷ παραποῦ, ἢ πρὸς
 τὰς ὀργὰς ἡπιώτερον, ἢ πρὸς
 τὰς καλὰς ἀμειλίχους, καὶ
 πρὸς τὰς ἐπιθυμίας βραδυ-
 τερὸς, ὡς ἀρ' ἔδει τῆ ἡλικίας τὸ
 πρῶτον σφοδρότερον τῶ ὀρμῆς ἐ-
 πεχόμενος, τὰς δὲ τῆ ἡδονῶν ὀ-
 ργῆς χαλινάγωγος. καὶ
 πρὸς γὰρ τὸν ἀρχὴν τῆ ἀδικη-
 ματων τὸ τὸ καιρὸς ἀκωρ
 προσήχθαι ἐλάττω, οὐ πάντι
 τυραννικὸς αὐτὸς ἀρ' ἀπ' ἑ-
 καστὸν ἐκείνου φιλότερον, ἢ τῶ
 ἡπρόβουλον ἐγένετο, ὡς εἰδ' ἔφε.
 καὶ πάντα ὁ καιρὸς τῷ αὐτῷ, καὶ
 ἐκείνου ἐπέθετο, καὶ ἰδίαν ὅσα
 κελόοι, καὶ ἐκόλασεν δὲ πρὸς
 σάφιοι, καὶ πάντα ἡγέρει.
 ἢ ὅλων, ἐτυραννῶν ἡ αὐτῷ,

itidem & nos simplicem ty-
 rannidem atque vnicam ser-
 uicitem sustinebamus, nec
 vnius domini violentiam tol-
 lerabamus: verum soli om-
 nium quos similis habuit ea-
 lamitas, duos pro vno tyran-
 nos habebamus, & in gemis-
 nas contumelias distraheba-
 mur infelices. Porro senex
 multo erat moderatior, qui-
 pe ad iram lentior, ad suppli-
 cia segnior, & ad cupidita-
 tes tardior: ut pote cui iam
 atas vehementiam impetus
 cohiberet, voluptatumq; cu-
 piditates refrenaret. Quin
 ad suscipienda maleficia fi-
 lij instinctu nolens impelli fe-
 rebatur, ipse alioqui non ad-
 modum tyrānicus, nisi quod
 illi morem gerebat. Siqui-
 dem indulgens in filium sus-
 pra quam credi queat, erat:
 id quod re declaravit, ita ut
 filius illi esset omnia. Illi
 parebat: per vim faciebat
 quicquid ille iusserat: sup-
 plicio afficiebat quoscumque

præceperat, ac prorsus in omnibus illi obsequendabat.
 In summa, filius in patrem tyrannum quendam agebat:

pates

καὶ δορυφόρος τῶν τοῦ πα-
 τὸς ἐπιθυμιῶν ἢ ὁ νεανίας
 δὲ, τῆς μὲν τιμῆς παριχώρη-
 λαθ' ἡλικίᾳ κείνῳ, καὶ μόσ
 νοῖσι πρὸς τοῦ τῆς ἀρχῆς ὀνό-
 ματος. τὸ δ' ἔργον τῆς τυ-
 ραννίδος, καὶ τὸ ἐπιβουλεύον
 αὐτὸς ἢ τὸ μὲν πιστὸν καὶ
 ἀσφαλὲς ἀπ' αὐτοῦ παρέχε-
 τῆ διασεία, πλὴν δ' ἀπόλα-
 σιν μόνον ἐκαρπύτο τῶν ἀ-
 δικημάτων. ἡνέοντο ἢ ὁ
 τῆς δορυφόρου σωτήριον, ὁ
 πλὴν φρουρὰν κρατύον, ὁ
 τῆς τυραννίδος ἐκκόπτον,
 ὁ τῆς ἐπιβουλεύσεως φοβῶν. ἢ
 κείνος ὁ τῆς ἐπιβουλεύσεως
 ὁ ἐνδοξοῦν ὡς γάμοις. ἐκεί-
 νος αὖ παρθένος ἀνήγοντο, καὶ
 εἴ τινας σφαγαί, καὶ εἴ τινας
 φυγαί, καὶ χρημάτων ἀφαι-
 ρίσεις, καὶ βλάβαι, καὶ ὕ-
 βρις, πάντα ταῦτα τοιμύ-
 ματα ἢ νεανίας. ὁ γέροντος δ'
 ἡνέοντο ἢ κολοῦν, καὶ σιωπῆ-
 κα, ἢ ἐπὶ μόνον τὰ τῆς πα-
 τὸς ἀδικήματα, καὶ τὸ πρῶ-
 ζμα ἡμῖν ἀφόρητον λαθεῖν.
 κα. Οταν γὰρ αὐτὸς γνώμης ἐπι-
 θυμίου πλὴν ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐξεί-
 σιαν

pater filij cupiditatum satel-
 les erat. Tamesi huic pro-
 pter ætatem honorem cede-
 bat adolescens, soloque im-
 perij nomine temperabat,
 tamen res & caput tyranni-
 dis erat ipse. Et quanquam
 tutamentum presidiumque
 principatui ab illo mutua-
 retur, scelereum tamen emo-
 lumentis solus fruebatur. Il-
 le erat, qui satellites contia-
 nebat, qui custodias obli-
 nebat, qui tyrannidem af-
 fectantes è medio tollebat,
 qui insidias formidabat. Il-
 le qui castrabat epheros, quæ
 coniugia violabat. illi viri
 gines producebantur. Tum
 si quæ cades, si qua exilia, si
 quæ pecuniarum expilatio-
 nes, delationes, contumelie,
 ea omnia iuuenis temeritate
 gerebantur: porro senex illi
 obsequiebatur, comitemque
 scelerum sese præbebat, ac
 comprobabat duntaxat filij
 sui flagitia. Itaque quum ea
 res nobis erat intoleranda,
 propterea quòd quum animi
 cupiditatibus ex imperio po-

σίαν προσάβωσιν, οὐδέ φρα-
 γέρον ποιούται τῶν ἐδου-
 μάτων· μέγιστε δὲ ἐναυνοῦ-
 λυπᾷ, τὰ ἀδύνα μαιράρ,
 μέγιστον δὲ αἰδίου τῶν δού-
 λῶν ἰσομύθω, καὶ ἐκ δού-
 λου παραδοθέντων τῶν
 πόσιν, ἀποτι ἀπὸ δισπέ-
 τῃ, καὶ πανυρῶ ἡληροσύμη-
 μα γρησώδωρον τὸν δῆμον.
 ὡς τοῖς γὰρ ἀπὸ οὐ μισρο-
 τισ ἐλπίς αὐτῆ, τὰ λογιζέσθαι,
 καὶ πρὸς αὐτοὺς λίσσιν, ἀπὸ
 ἡδὴ παύσεται, ἀπὸ ἡδὴ τι-
 θνήσεται, καὶ μετ' ὀλίγον ἐ-
 λάθροισι γρησόμεθα. ἐπὶ ἐ-
 κείρων δὲ οὐδὲν τοιοῦτον
 ἀπείσθαι ἀπὸ ἐρωτῶν ἡδὴ ἐ-
 τοιμορ τὸν τῆς ἀρχῆς διω-
 λογορ. τοιγαροῦν οὐδ' ἐπι-
 ρησῶν τις ἰστοματῶν γρη-
 νικῶν, καὶ τὰ αὐτὰ ἐμοὶ προα-
 ρουμύθωρ, ἀπὸ ἀπένωσο
 πανῶσασιν ἡ ἐλαθρεία, καὶ
 ἐμαχῶν ἢ τυραννίς ἐδύνα,
 πρὸς τοσούτους ἰσομύθους τῆς
 ἐπιχερῆσως. ἀπὸ οὐκ ἐμὲ
 ταῦτ' ἐφώδωσεν, οὐδὲ τὸ δού-
 λου ἐστὶ τῆς πράξεως λογιζέ-
 σθαι.

At me nihil ista de ieruerunt, neque per pensa negotij dif-
 ficulitate

testas accedit, nullum fla-
 gitijs modum imponit: tunc
 illud in primis diseruicia
 bat, quod prospiceremus
 diurnam, vel aeternam po-
 tius seruitutem eam futu-
 ram, & per successione[m] a-
 lij post alium domino tra-
 dendam Rempublicam, po-
 pulumque homini scelesto
 hereditatis instar obuentu-
 rum. Nam id alijs spem non
 exiguam facit, quod apud
 sese reputant, quod inter se
 se dicunt: At mox coercetia
 tur, at mox demorietur, pau-
 lo post liberi sumus futuri.
 Verum de his nihil eiusmodi
 sperabatur, quin potius
 iam inueniatur paratum ty-
 rannidis heredem. Unde fa-
 ctum est, ut ne agredi qui-
 dem quisquam fortium eis
 uium, & qui eadem quae ego,
 animo statuisset, auderet: sed
 desperabatur ab omniuersis li-
 bertas, atque inexpugnabilis
 tyrannidis videbatur: quippe
 quum esset cum tam multis
 confligendum ac dimican-

ficulitate

καὶ τὸ ἀπ' ἑαυτοῦ, πάντων
 μὲν ἰσούθηροι. ἑλέπει δ' ὁ
 χέρον ἔτι μόνον ἄνοπον,
 ἀρβυλλοῦ δὲ ὡς φύλακας,
 ἀρβυλλοῦ δὲ τὸν μέγαν ἑκεί-
 νου αὐτοῦ δορυφόρον, ἕρι-
 μόν, οὐδὲ γυναικῶς ἔτι χα-
 ρὸς ἄξιον. ἐν ταῦτα τοίνυν
 πρὸς ἑμαυτὸν, ὃ ἀνθρώπος δι-
 κασαὶ, τοιαῦτα ἰστοροῦσα
 μιλῶ, πάντ' ἔχθ' μοι λαλῶς,
 πάντα πειρακίαι, πάντα λα-
 τέρωτα. τίνα ἄν ὁ πείλοιοι-
 πόνος λολαδαίη πρόπον; ἑμοῦ
 μὲν γὰρ ἀνάξιός ἐστι, καὶ τῆς
 ἑμῆς διξίως, καὶ μάλιστα ἐπ'
 ἔργῳ λαμπρῶ καὶ νειανικῶ
 καὶ γυναικῶ ἀνδριμύνον, λα-
 τισχυῶν λακάνων πλὴν σφα-
 γλῶ. ἄξιον δὲ τίνα δὲ ξηγῆ-
 σαι δύμιον. ἐπὶ μὲν τὰ πλὴν
 συμφορᾶν, μηδὲ πλὴν αὐτῶν
 λερδαίναν, ἰδέτω, λολα-
 οδῶτα παρακίβητον ἔχτω
 τὸ ξίφος. ὧσα τὰ λοιπὰ
 ἐντεκνομα. ταῦτα βουλευ-
 σάμενος, αὐτὸς μὲν ἐκ πο-
 δῶν ἀπημαρτίμων ὁ δὲ, ὁ
 πρὸς ἐγὼ πρὸς μαρτυροῦμαι,
 διηπά.

dem illinc discedo : at ille peregit id, quod ego praedi-
 uinaues

Ex eo tempore liberi om-
 nes, nisi quod reliquus ad-
 huc erat senex solus, iner-
 mis, nudatus custodijs,
 iamque amisso magno il-
 lo suo satellite desertus, ne-
 que deinde dignus forti dex-
 tra. Ibi nimirum mecum i-
 pse, Iudices, hac animo
 reputabam : Cuncta mihi
 pulchre habent, cuncta con-
 fecta sunt, cuncta eò quò
 destinaram perducta : at
 eum qui reliquus est, quo tan-
 dem modo poenas dare con-
 uenit. Me quidem meaque
 dextera nequaquam est di-
 gnus, praesertim si post splen-
 didum facinus iuvenile at-
 que magnificum interima-
 tur, priorem illam caedem
 dedecoraturus. Carnifera
 aliquis quaerendus est il-
 lo dignus : verum post ca-
 lamitatem, ne vel hanc in-
 psam lucrifaciat. Videat,
 discredietur, appositum ha-
 beat enssem : huic reli-
 qua mando. Haec ubi me-
 cum statuissem, ipse qui-

διαπάξας, καὶ ἑτυραννο-
 κλονήσας, καὶ τὰς ἐπιθε-
 νας ἐμῶν δράμασι· πάρα-
 μι οὐδ' ἑμοίωσιν ὑμῶν πλὴν
 δημοκρατίας, καὶ θαρρῆ-
 ἡδὴ προκηρύξω ἅπασιν, καὶ
 πλὴν ἐλευθερίας ἐπαγγελί-
 σθησὶ· ἡδὴ οὐδ' ἀρχαῖν τε
 τῶν ἔργων τῶν ἐμῶν. λέ-
 γει μὲν, ὡς ὄρατε, πονηρῶν
 ἢ ἀκρόπολις· ἐπιτάξαι δὲ
 οὐδίας, ἀπὸ καὶ τιμῶν ἕξι-
 σι, καὶ δικάσειν, καὶ ἀν-
 τιθέσειν κατὰ τοὺς νόμους,
 καὶ πάντα ταῦτα γνήσι-
 ται δι' ἐμὴ ὑμῶν, καὶ εἰ-
 πλὴν τολμᾶν πλὴν ἐμῶν, καὶ
 κτῶν ἐνὸς ἐκείνου φόνου, μὴ
 ὅρ' οὐκ ἔτι σὺ πατὴρ εἰδὲ-
 νάτο· ἀξίω δ' οὐδ' ἐπὶ τοῦ-
 τος, πλὴν ὁ φηλομύλιον δολῆ-
 ναί μοι παρ' ὑμῶν δωρεάν,
 οὐ φιλοκέρδης, οὐδὲ μικρο-
 λόγος· τίς ἄν, οὐδ' ἐπὶ μι-
 ῶν πλὴν παρείδα ἀνεργητῆ-
 προκημῆσθαι, ἀπὸ βεβαιω-
 θῶν μοι βουλόμην τὰ
 κατορθώματα τῆς δωρεᾶς, καὶ
 μὴ ἀσβληθῆναι, μὴ δ' ἄ-
 σοξον γινώσκει πλὴν ἐπιχέ-
 ρισιν πλὴν ἐμῶν, ὡς ἀτελεῖ,
 καὶ γέ-

uinaueram: tyrannum oc-
 cidit, summamque meam im-
 posuit fabula. Adsum igitur,
 popularem administrationem
 vobis apportans, cunctisq;
 bono iam ut animo sint edicens,
 ac libertatem annuncians. Jam
 meis factis. Vacua, si-
 cut videtis, sceleratis homi-
 nibus arx. Imperat nemo.
 quin & magistratus creare
 liberum est; & causas ac-
 gere, & ex legibus contra-
 dicere. Atque haec omnia
 vobis mea contigerunt ope-
 ra; meaq; fortitudine, vix
 delictum ex una illa caede,
 postquam pater iam viuere
 non quibat. Aequum ita-
 que censeo, ut is pro meri-
 tis debitum mihi à vobis
 premium doneatur: non quod
 lucrum auidus, aut sordidus
 quisquam sim, nec is qui mer-
 sedis gratia de patria bene
 mereri statuerim: verum
 quod premio cupiam officia
 mea comprobari, neque
 repudiari aut inglorios fieri
 conatus meos, si velut irriti,
 premioq;

καὶ γέρας ἀναξίαν λυκεῖς
 μέγιστον. ἔτοσι δὲ ἀντιμίση,
 καὶ φησὶν, ἐν ἀλλοτροῦ ποιεῖν
 με, τιμᾶσαι θέλοντα, καὶ
 δωρεὰν λαμβάνειν οὐ γὰρ
 εἶναι τυραννοῦλονον, ἔδδ' ὡς
 πρᾶχθοι μοι τι κατὰ τὸν νόμον,
 ἀπ' ἰνδῶν τι ὡς ἔρ-
 γω ὡς ἰμῶ, πῶς ἀπατήσῃ
 τῆς δωρεᾶς πωθάνομαι τοῖ.
 πω αὐτοῦ τί λοιπὸν ἀπατῆς
 παρ' ἐμοῦ; οὐκ ἴδουλήδω;
 οὐκ ἀνῆλθον; οὐκ ἰφόνου@;
 οὐκ ἠλυθίρω@; μή τις ἐπι-
 τάσσει; μή τις κληθῆσ; μή τις
 ἀπατῆ δισπότης; μή τις με
 τῶν λακούργων δίκην; οὐκ ἂν
 ἔποις, ἀλλὰ πάντα εἰρήνης μεσά.
 καὶ πάντων οἱ νόμοι καὶ ἐλευθερία
 σαφῆς, καὶ δημοκρατία βίβου@,
 καὶ γάμοι ἀνύδουσι, καὶ πᾶσι
 ἀδικῆς, καὶ παρθῆσι ἀσφῆ-
 κῆς, καὶ ἰορτάσσει πᾶσι τοῖς
 ἐλευθῆ ἀνυξίαν ἢ πόλις. τίς ἔρ
 ὁ τούτων ἀπάντων αἰτί@;
 τίς ὁ ἰκῆνα μὲρ παύ@; τὰ
 δὲ παροχμῶ@; εἰ γὰρ τίς
 ἔν τῶν πρὸ ἐμοῦ τιμᾶσαι
 δίκαι@,

fuit, haec peperit? Etenim si quisquam prae me dignus ho-

nore

premioque indigni iudicentur. At hic contradi-
 cit, negatque equum face-
 re me, qui decorari munere,
 premiumque ferre cus-
 piam. Neque enim tyrannia
 cidam esse me, neque quicquam
 a me pro legis sententia
 confectum esse. verum
 facinori meo desse quidam
 ad hoc ut premium pos-
 stulem. Percontor igitur il-
 lum, quid praeterea requiris
 a me? nonne volui? nonne
 ascendit? nonne occidi? non-
 ne libertatem peperit? num
 quis imperat? num quis iur-
 bet? num quis minuitur Do-
 minus? num quis nocentium
 manus effugit meas? Flauda
 quamquam dixeris, sed omnia
 plena pacis, omnes resti-
 tuitur leges, libertas manifes-
 sta, democratia stabilis, in-
 violata comubia, pueri tuz-
 ti, virgines absque periculo:
 publicamque felicitatem solen-
 nibus feriis celebrat civitas.

Quis igitur horum omnium
 auctor? quis est qui illa sua

θίκα^Θ, παραχρῶν τῷ γί-
 γος, ἰξίσαμαι τῆς διαρίας.
 εἰ δὲ μόν^Θ ἐγὼ πάντα
 διεπραξάμην, τοῦ δ' ἄλλου, κινε
 διωκῶν, ἀνιῶν, ἀναρῶν,
 λοιπῶν, δι' ἀμείνων τι
 μωροῦν^Θ, τί μου ἴσ-
 βάνας τὰ καθορῶματα;
 τί με ἀχάεσον πρὸς με τὸν
 δόλιμον ποιεῖς εἶναι; οὐ γὰρ
 αὐτὸν ἐφόνεω^Θ τὸν τυραν-
 νον, ὃ δὲ νόμ^Θ τυραννευ-
 κτῶν δίδωσι τῷ διαρείῃ.
 Ἐξέφραθ^Θ, ἀπὶ, μοι, τί, ἢ
 αὐτὸν ἀνείλεν, ἢ τῷ θανά-
 του παρασχῶν τῷ αἰτίῃ;
 ἐγὼ μὲν φέ^Θ οὐδέ μιν οἰμῶ-
 ἀνὰ τοῦτο μόνον ὁ νόμος
 βίτης ἔσθ^Θ, τῷ ἐλευθερίῃ,
 τῷ δημοκρατίῃ, τῷ τῶν
 δεινῶν ἀπαλλαγῷ. Ἐὐτ' ἰ-
 τίμως, Ἐὐτ' ἄξιον ἀμοιβῆς
 ἠέλειάσθ^Θ, ὅπερ οὐκ ἔν ἴ-
 ποις μὲν δι' ἐμὴν γρηγοῦσθ^Θ ἢ
 γὰρ ἐφόνευσα, δι' ἃρ ἰκῶ-
 ν^Θ ἴσω οὐκ ἰδύατο, αὐ-
 τὸς ἡργασμα τῷ σφαλί.
 ἰμὸς ὁ φόν^Θ, ἢ χεῖρ ἰκέων.
 καὶ τοίνυν ἀνεβολογοῦ ἔτι
 πρὶ

nore sit, cedam primum,
 desistam à petendo munes
 re. Quòd si solus omnia
 peregi, audens, periclia-
 tans, ascendens, intermi-
 mens, excrucians, alterum
 plus in altero, quid mea
 calumniaris officia? quid
 facis ut populus parum er-
 ga me gratus existat? At-
 enim non occidisti tyrann-
 um? Porò lex, tyranni-
 cidæ præmium decernit.
 Verùm dic mihi, nunquid
 interest utrum ipse interis
 mas, an mortis causam mi-
 nistras? Mea profectò sen-
 tentia, nihil: verùm hoc so-
 lum spectavi legis condi-
 tor, libertatem, democra-
 tiam, sceleratorum sublas-
 tionem Huic honorem de-
 crevit, hoc præmio dignum
 iudicavit: quod quidem in-
 fieri non potes, quàm mea
 contigerit opera. Etenim
 si occidi eum, quo occiso
 ille non poterat vivere: ni-
 mirum ipse eadem peregi,
 ego occidi, sed illius manu.
 Itaque ne discepta de cædis
 modo:

περὶ τοῦ τρόπου τῆς τι-
 λουτῆς, μὲν' ἔξετασι ὀ-
 πως ἀπέθανον, ἀλλ' ἂ μὴ
 κίτ' ὄσιν, εἰ δὲ ἰμὶ τὸ μη-
 κίτ' ἔναι ἔχει. ἰπὲρ ἡγεῖσθαι
 νο προσεξέτασθαι μοι δο-
 κῆς, καὶ συκοφαντήσθαι
 τοὺς ἀνεργετας; ἢ τις μὴ
 ξίφα, ἀλλὰ λίθῳ ἢ ξυλῳ,
 ἢ ἄλλῳ ὧ τρόπῳ ἀπέκταν-
 νη. τί δὲ, εἰ λιμῶ ἔξιοπο-
 λιόρηθε τὸν τύραννον,
 πῶ ἀνάγκη τῆς τελευτῆς
 παρέχωρ, ἀήτας ἄρ καὶ
 τότε παρ' ἰμοῦ αὐτόχε-
 ρα πῶ σφαλίῳ, ἢ ἰνδῶν
 ἔλεγίς μοι τί πρὸς τὸν νό-
 μου, καὶ ταῦτα; χαλε-
 πώτερον τοῦ ἡκούργου πε-
 φονευμένου; ἢ μόνον ἔξε-
 τασε. ὧτο ἀπαίτα, τοῦτο
 πολυπραγμόνα. τίς τῶν πό-
 νερῶν λάπτει; ἢ τίς ἑλπίς
 τοῦ φόβου; ἢ τί ὑπόμνημα
 τῶν συμφορῶν; εἰ δὲ ἡ-
 θαρὰ πάντα; καὶ ἄρλι-
 πᾶ; συκοφαντοῦτός ὄσι,

ὧ
 metus expectatio? aut quod calamitatum vestigium? Quod
 si purgata onuvia, si pacata, profectō sycophanticum est,
 modum

modo: neque illud experi-
 de, quemadmodum inte-
 rierit, verum an iam pe-
 rierit: & an quod perijt,
 id à me sit profectum:
 quandoquidem & illud ex-
 cussurus mihi videris, at-
 que his aduersus bene de
 Republica meritos calum-
 nijs vsurus: Si quis non glá-
 dio, verum lapide, ligno-
 ve, aut alio quouis pacto
 peremerit. Quid porro si
 fame tyrannum obsedis-
 sem, ad mortis necessita-
 tem compellens: num ibi
 quoque requisiturus eras à
 me eadem mea ipsius ma-
 nu peractam? aut deside-
 rari adhuc quiddam dice-
 res ad id, vi legi factum
 à me satis videatur: at-
 que id, quum scelestum á-
 cerbius etiam atque atro-
 cioris mortis genere truci-
 dasset? Vnum hoc dun-
 taxat specta, hoc requi-
 re, hoc excute: Quis no-
 centium reliquis? aut que

τὸ πρόσω τὸ πικραμένον
 χρωμύς, ἀπειρεῖν ἰθὺς
 τῶν ἐπιλοῖς πικραμένους θα-
 ρείων. ἰγὼ δὲ καὶ τὸ μὲν μη-
 μαὶ δικηγορομένων ἐν τοῖς
 νόμοις ἰκτὸς, ἢ μὴ δὲ τῶν
 πολλῶν δουλείαν ἐπιπέλας
 μοι τῶν ἐν αὐτοῖς ἀρημί-
 νων, ἀνάτας θανάτου ἔ-
 δικτὰς, ἢ τις αὐτὸς ἀπέκτα-
 σεν ἢ εἰ τις μὴ αὐτὸς μὲν ἀ-
 πέκταται, μὴ δὲ τῆ χαρὶ ἔδρα-
 σι τὸ ἔργον, ἠδ' ἀγασσῆ δὲ,
 καὶ παρέσχεν ἀφορμὴν τῷ
 φόνῳ; τὰ ἴσα καὶ τῶν ἀξιοῖ
 δ' νόμῳ αὐτῶν ἀντικολά-
 ζουσαι μάλα δικάως, ἢ γὰρ
 ἰδόμεν τὸ πικραμένους ἴσον
 γίνεσθαι τὸ τῆς ἀλείας, καὶ
 πειρῆν λοιπὸν ἢ ἐξέτασις
 τῷ πρόσω τῶν σφάλλων. ἄτα
 τὸν μὲν ὅπως ἀπηνέοντα
 λοκάζων ὡς ἀνδροφόνου, δε-
 καοῖς, καὶ ἑλαμῶς ἀφ' ὧν
 ἔλας. τὸν δὲ κατὰ τὸν αὐ-
 τὸν τὸ τῶ πρόσω ἐν πικροῦ
 κῶτα τῶ πόνη, ἢ τῶν ὁ-
 μοίων ἀξίως τοῖς ἀνθρώ-
 τας; ἢ δὲ ἰκτὸς ἄν ἴκτοῖς

νέων,
 quæ ijs debentur qui beneficio iuucrum. Neque enim illud
 C dicers

modum rei gesta calum-
 niantem, premio frustrari
 velle, quod ijs quæ virtute
 confecta sunt debeatur. E-
 quidem & illud memini dis-
 fertum in legibus (nisi for-
 tē propter diuinam seruitu-
 tem oblitus sum eorum quæ
 ab illis dicuntur) causam
 mortis esse duplicem: puta
 si quis ipse occidat: aut si
 non ipse quidem occidit, ne-
 que manu facinus peregit,
 verum compulsi, præbuitque
 mortis occasionem: ex æquo
 & hunc quoque lex censet
 supplicio officii oportere,
 idque iure optimo. Neque enim
 statuit minus valere oport-
 tere audaciam, quam facis-
 nus: ac postea superuacua-
 neum est cædis rationem
 viamque spectare. Deinde hunc
 quis sic occiderit, tanquam
 homicidam pœnas oportere
 dare censibus, ac nequa-
 quam ab oluendum esse. At
 me qui per omnia consensu-
 li no in Republ. iuu, non
 censens ea capere oportere,

Νίκαμ, ὡς ἴδ' ἄπ' ἀπὸς αὐτὸ
 ἔπραξα, ἠκούσθους δὲ τι τὴν
 ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχουσιν, ἴσθ' ἢ μὴ θε-
 λήσαντες. τί γὰρ ἐπιθεδίαμ,
 τῷ ἰσχυροτέρῳ πρὸς ἡμᾶς;
 οἱ δὲ λατύνοντες τὸ ξίφος ἴσθ'
 τῷ σφαγῆναι μὴ πάντως τὸ ἰσθ-
 φησον αὐτὸ πνευμαίνωμι, ἢ
 ἔκτος ἐἶ μὴ τῶν φησ, ὡς ἐ-
 τύραννος ὁ τελευτῶν, ἐδὲ
 τῶν τῶν ἔχει τὴν πρὸς ἡμᾶς
 εἰάν, ἐδὲ δωρεὰς ἐν αὐτῷ
 ποταῖς, ἐ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἢ δὲ ἄρ
 ἡμᾶς ἐδὲ ἄρατε. ἀπὸ ἐν ἄρ ἑ-
 ποίς. ἔρα τὸ τυραννὸς πρὸς ἡμᾶς
 μὲν, ὡς τὴν αὐτίαν παρα-
 σχοῦντι τὸ σφαγῆναι ἐν ἀφ' ἑαυ-
 τοῖς τὴν δωρεὰν; ἢ τῶν πο-
 νημοσίων. μὲν δὲ ὡς τῶν
 ἀπὸ θανάτου, ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἰσθ-
 θείας; ἢ τὸν τὴν δημοκρα-
 τίαν ἀφ' ἑαυτοῦ, πρὸς ἡμᾶς
 ρόν τι πρὸς ἡμᾶς; ἢ τὸν
 ὅτι γινώσκω, ὡς φησ, τὸ ἑαυ-
 τῶν ἑξ ἑαυτοῦ τὸ πρὸς ἡμᾶς
 νων, τὰ δὲ μὲν δὲ πάντα
 ἐὰν, καὶ ἐν τῷ πρὸς ἡμᾶς
 τί γὰρ; καὶ ἐν τῷ ἑξ ἑαυτοῦ τῶν

τύραν-

Atqui rei geste spectat: quæ verò ad id conducunt, ea omnia
 missa facit, neq; iam plura curiosius excutit. Qui enim: an s-
 tyrann-

dicere possis, me quidem im-
 prudentem fecisse, sed exitū
 quendam commodū fortuitū
 fuisse cōsequutum præter a-
 nimi sententiam. Nam quid
 præterea iam formidassim,
 eo qui validior erat, interem-
 pto? Cur autem gladium in
 vulnere reliquissim, nisi pla-
 nē quod erat eurniurum, id
 ipsum prædiuissim? Nisi
 forsā illud dices, hunc quē
 extinctus est, tyrannum non
 esse, neq; hęc appellationi in
 illum competere: neque vos
 multum præmij hoc nomi-
 ne, si ille fuisset occisus, des-
 cretuos fuisse. Atqui istud
 dicere non queas. An tyran-
 no interempto, ei qui cœ-
 dis causam ministravit, præ-
 mium negabis? O curiosi-
 tatem: de illo laboras quo
 pacto interierit, quum in ce-
 rim libertate fruaris? Aut
 ab eo qui democratiam re-
 stituit, nescis quid superua-
 caneus præterea requiris?

Atqui lex (vix fateris) ca-

tyran-

τυραννον, ἢ δὴ τι μὲν ἔλαβε
 τυραννοκτόνου; καὶ μάλα δι-
 πακός, ἐλευθερίαν ἢ ἡσυχί-
 ας; ἀντὶ δουλείας παροχῆς
 ταῦτ' ὁ δ' ἔπ' ἐμὲ γυμνασθε-
 ῖσθαι, ὁ φυχὴν, ἢ δὴ σωτήρας ἐ-
 πανασάσθαι ἰσπίς, ἀλλὰ παν-
 τὴν ἡσυχίαν, ἢ πάνω-
 θεία πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ἢ εἰς ὅ-
 σον τὸ σωθὲν ἅπαν ἰκκεκομι-
 μένην. καὶ μοι, περὶ θεῶν, ἢ δὴ
 ἀπ' ἀρχῆς ἐς τέλος, ἢ δὴ
 πᾶσι πρὸς τὸν νόμον παρακ-
 ληθεῖσθαι, καὶ ἀνδραγαθῶν πρὸς
 ἄνω ὀφθαλμῶν τυραννο-
 κτόνῳ. πρῶτα μὲν δι' ἡρώμε-
 πρὸ ὑπάρχον καὶ γυναικῶν καὶ
 φιλόπολι, ἢ πρὸ τῶν κοινῶν
 ἐλευθερίαν ἐβέλυσαν, καὶ ἔ-
 σθ' οὐκ ἔλαβον τὴν τῶν πό-
 σωτηρίαν ὠνησόμενοι. ἀρ-
 ᾄν περὶ τῶν ἐλευθερίων, ἢ μα-
 λακίαν, ἢ πρὸς ἀδύνατον
 τινὰ τῶν ἀπ' ἐμὸν ἐλευθερίων
 ἀπὸ τῶν; ἐκ ἄλλοις.

καὶ
 δι' multitudinis incolumitatem
 ausu redimere. Num hac
 parte quicquam mihi defuit? Num frangebar animo? Num
 quum prescirem per quæ pericula mihi perurpendum
 esset; per ignaviam refuzi? Profectò non potes dicere.

μιν. ζῶνω ἰπὶ τὸτε ἴτι μόνον,
 καὶ νόμιζε τὸ θελήσας μόνον,
 καὶ τὰ βολώσασθαι ταῦτα, ἃ
 καὶ μὴ χεῖρον ἀπεδοῦκα, ἔτι
 τι τῶ νόμῳ αὐτοῦ κατὰσάν-
 ταμι, γέρας ἄξιον, ὡς ἀνε-
 γέτω λαμβάνειν. ἰμὲρ μὲν ὁ
 δαυνοῖεντο, ἀπὸ δὲ μὲν
 ἰμὲρ τι τυραννοκτονηκότο, ἀ-
 πορορ, ἐπὶ μοι, ἢ ἄρρωμον
 λῶ παρασχῶν; καὶ μάστιγα,
 ἃ ἔλεγον, ἄνδρον, ἰδο-
 μῶν, ἠδὲ λητο, ἰπικάρητο, ἰ-
 παράθλω τῆς γνώμης, μόν-
 οτο ἄξιός ἐμι τιμᾶσθαι, τὸ
 ἄρ ἀπικείνω τότε, νυνὲ δὲ
 τῆτο φημι, ἀλλὰ καὶ ἀνῆλθορ.
 καὶ ἐκινδυνώσασα, καὶ μυσία
 πῶ τῆς τῆ νειασκου σφα-
 ρῆς ἰποῖητο. μὴ ἔρ ὅτω ῥᾶτ-
 πορ, μὴ δὲ ἐχρῆς ἰπολά-
 βητε ἐν τῷ πράγματι, φρον-
 ρᾶν ἰπικεῖν, καὶ δορυ-
 φέρων ἰρατῆσαι, καὶ πῆψα-
 σθαι τῶ νόμῳ μόνον, ἀλλὰ
 σκεδῶν τὸ μέγιστον ἰρ τῆ
 τυραννοκτονία καὶ τὸ ἰφᾶς
 λαορ τῶν ἰργῶν, τῆτο ἄτηρ.
 εὐσθιδας περριππερ, φαλλυες ὀππριμερ, ὀνυμῆ
 ὀνυμῆ ἰαμ μῆλλος ἀνολυρ. Ἰνυ ἰσθυε πενὲ μᾶξιμῆ
 ἐστ ὀνυμῆ ἰαμ μῆλλος ἀνολυρ. Ἰνυ ἰσθυε πενὲ μᾶξιμῆ
 ἐστ ὀνυμῆ ἰαμ μῆλλος ἀνολυρ.

In hac interim parte tantum
 commorare, atque assima,
 an non vel voluisse tantum
 ista, ac statuisse præclurum
 facinus futurum fuisse vi-
 deatur. Ac putatio me solius
 animi voluntatiq; argumen-
 to præmium postulare, tan-
 quam qui beneficio iuuerit.
 Tum si voluntati mea fa-
 cultas defuisset, verum alius
 post me tyrannum occidif-
 set: dic mihi, num absur-
 dum aut præter æquum fue-
 rat dare præmium? Minime.
 Si dicerem, eiues, volui, sta-
 tui, aggressus sum, volunta-
 tis experimentum dedi, solus
 dignus sum qui præmium fe-
 ram: quid tum responsurus
 fueras? Nunc porrò non
 hoc dico, sed insuper, ascen-
 di, periclitatus sum, atque in-
 anum rabilia priusquam iu-
 unem occiderem, patra-
 ui. Neque enim vsque adeò
 facilem, factuque procliu-
 vem esse rem existimeis.
 Nam

εἴη δὲ αὐτός γε ὁ τύραννος
 ὁ μίση καὶ δυσάλωτον
 καὶ δυσκατέρχαστον δαίμων
 ἀπὸ τὰ φερούμενα καὶ οὐκ
 χοντα τῶν τυραννίδων : ἅ
 τις ἂν νικήσῃ, πάντα οὐκ
 κατόρθωσι, καὶ τὸ λοιπὸν
 ἔλιπον. τὸ δὲ δὴ ἄξι τῶν τυ-
 ράννων πεσισθῆναι, οὐκ ἂν
 ἔπρεξέ μοι, μὴ οὐκί τῶν πε-
 ριστῶν φιλῶν καὶ δοξου-
 φώρων ἀπάντων ἐκράτησθε-
 τι, ἐκείνους ἀπαύτας προνοή-
 σαι καὶ ἐπιπέσειν καὶ πεσισθῆναι,
 ἀλλ' ἐπὶ τῶν αὐθιγῶν μένω.
 φυλακὴς ἐκράτησθε, δορυφό-
 ρος ἐνικησθε τὸν τύραννον,
 ἀφύλακτον, ἀνοπλον, ἡμιμόνον
 ἀπίστον. τιμὴς ἄξι ἐπὶ
 τέτοις εἶναι ἔστι δοκῶν, ἢ ἐπὶ ἀ-
 παύτως παρ' ἑμὲ τὸν φόνον ;
 ἀλλ' εἴ καὶ φόνον ἴσχετε, ὅτι τὸ
 ἐν δαίμονι, ἢ δὲ ἐν αἰμαίνεσσι ἑμὲ,
 ἀλλ' ἄρα σμικρὰ μὲν καὶ
 ἡμιμόνον σφαιρὸν νανίσκου
 ἐκράτησθε, καὶ πᾶσι φοβερῶν,
 δὴ ἂν ἀντιβάλωσθε ἐκείνους
 ὅτι μόνον ἰσχυρῶν ὅτι ἐν-
 τὶ πομπῶν ἔρκεσσι δορυφώρων.
 ἀρ' οὐκ

Nam ipse iam tyrannus non
 magnus est, neque expugnatus
 tu neque obsecutus difficilis: ves-
 rum ea quae tuentur contra
 neminem tyrannidem: quae quia
 dem si quis superari, ille mi-
 rum cuncta quae destinavit,
 peregerit, et periculum est
 id quod superest, sed ad tyran-
 nos peruenire nunquam mis-
 hi contigisset, nisi prius qui il-
 lum cingunt custodes oppres-
 sisset, omnesque satellites an-
 te debellasset. Nihil adhuc
 addo: verum in his rursum
 immoror. Custodiam oppres-
 si, satellites superavi, tyran-
 num incustoditum, inermem,
 nudum reddidi. Vtrum his
 rebus confectis non tibi vis-
 deor honore dignus? an ad-
 huc eadem ipsam a me requi-
 res? Quis etiam si eadem
 quaris, ne ea quidem desidem-
 rabitur. Non sum inveniendus,
 verum eadem peregi, ma-
 gnam ac strenuam, nempe
 iuuenis aetate ac viribus flo-
 rentis, atque omnibus formi-
 dandi, per quem ille ab insidijs
 eras cuius, cui vni fidebas, qui cōplotarium satellitū in star erat.

ἀρ' οὐκ ἐκ ἄξιῳ, ἃ οὐτ',
 Δα. τίς, ἀμ' ἄτιμ' ἐπι
 τυλικούσις γίνωμαι; τί γὰρ,
 ἃ δουροφόρον ἔνα; τί δ', ἃ
 κηρέτιω τινα ἢ τυράννου
 ἀπέκλινα; τί δ' ἃ οὐκ ἐτιμ
 τήμιον; ὃ μέγα ἄν ἔδοξε
 ἡὲ τῷ δ', ἀνελθόντα ἐν μέση
 τῆ ἀκροπόλει, ἐν μέσοις τῆς
 ὄπλοις, φόνου τινὸς ἐρχάσθαι
 αὐα τῶν τῷ τυράννου φί-
 λων; καὶ δὲ καὶ τὸν περὶ
 φραμίθιον αὐτὸν ἴδῃ, ἡδὲ
 τῷ τυράννῳ, μάλλον δὲ τῷ
 ρανῷ χαλιπάρῳ, καὶ
 Διοσπότῃ ἀπαράτηῳ, καὶ
 Κολαστῆς ἀμότῳ, καὶ ὕ-
 θεσις βιαστῳ. τὸ δὲ μέ-
 γιστον, ἀληθινόν τῶν ὄ-
 λων, καὶ Διάδοχῳ, καὶ ἐπι-
 ποῦν παραθένα τὰς ἡμετέ-
 ρας συμφορὰς ἀναμῆσθαι.
 βούλη τῷ μόνον κηράσθαι
 μοί, καὶ δὲ ἐπὶ τὸν τύραν-
 νον διαπεφασγία; ἡδὲ
 δὲ ἐπὶ τούτοις αὐτῶν. τί φαστε,
 οὐ δόσῃτε; οὐχὶ λιγνέον
 ὑπερβάδει; οὐ Διοσπότῃς,
 οὐ βαρῆς, οὐκ ἀφόρητῳ καὶ
 καὶ

Annōn dominus, annōn grauis, annōn intolerandus eras.

Porro

Annōn igitur, quāso te, praemi-
 o dignus videor, sed tantis
 rebus gestis honore fraudas-
 bor? Quid enim si fatear liem
 vnum, atq; adeo quid si tyrā-
 ni ministrum quempiam in-
 teremissem? quid si feruum
 aliquem eharum? annōn hoc
 quoq; magnum visum fuis-
 set, conscendisse, mediāq; in
 arce, medijs in armis, aliq̄
 ē tyranni familiaribus iugu-
 lare? Nunc & hunc ipsum
 qui occisus est, cuiusmodi sit,
 considera. Filius erat tyrana-
 nā, vel tyrannus potius cru-
 delior, dominus intolerabili-
 or, ad supplicia dirior, ad
 contumelias violentior: quod-
 que est maximum; haeres
 ac successor omnium, qui-
 que in longum nostras ca-
 lamitates posset prorogare.
 Vini hoc solum mihi con-
 fectum esse, ipsum verò ty-
 rannum viuere adhuc, fuga
 ereptum? Iam horum nomi-
 ne premium postulo. Quid
 dicitis? Non dabitis? An-
 non & illum verebimini?

νῦν δὲ ἢ τὸ ἐπιφάσιον αὐτὸ
 ἐννοῦμαι. ὃ γὰρ οὐτὶ ἀπαυτῆ
 παρ' ἐμὲ, τῷ δὲ ὡς ἐν ἑνὶ, ἀεὶ
 διπραξάμενος, ἢ τὸν τύραννον
 ἀπὸ κλίνας ἐτίθει φόνος, ἐχ
 κπλῶς, ὅδε πλεονῶν μὴ ὅτι
 ἀνταρτάτος ἐν αὐτῷ, ἐπὶ
 τηλικούτοις ἐδικήμασι, ἐπὶ δὲ
 οὐτῷ προβασινοῦσι ποτὶ, καὶ
 ἐν ὀφθαλμοῖσι δάξας τὰ φίλ
 τατα οἰκρῶς προκάμψα,
 ἢ δὲ ἰσχυρίσας, ἢ καὶ πονηρῶ
 ἀπ' ἐν καὶ ἀκμάζοντα, καὶ
 ὁμοιον ὡς πατρὶ, αἰμαλῶ ἢ
 ἀνδρῶ ἐμπληροσφορ. ταῦτ'
 ἐσι πατέρων τὰ πράγματα,
 ταῦτα ξίφην δικαίως τυρανν
 νοσίωνων. οὐτὶ θάνατῶ
 ὄξῶ ὁμῶν τυράνων. αὐτη
 ριμωεία πρὸς τὰς ὁσέως ἀ
 δικήμασι. τὸ δὲ ἐνδὺς ἀρ
 ανῶν, τὸ δὲ ἐνδὺς ἀνοῦ
 σι, τὸ δὲ μηδὲν ὁσέως θίαμα
 ἔειπν, ἢ δὲν ἔχει τυρανν
 νος ἰολάσας ἀξίον. ὃ γὰρ
 ἰχθύνων, ὃ οὐτὶ ἐκ ἰχθύνων,
 δὲ τῶν ἀπορῶν ἐδέξ, ὅσων
 καὶ οὐ ἰθύνων. πρὸς τὸν
 ἴον

supplicio dignum. Neque enim ignorabam, vir egregie, non igno
 raba in qua, neque quenquam alium latuit, quanta illa charitate

Porro nunc negocij caput
 denique ipsum perdidit. Ete
 nim quod hic a me requirit,
 hoc quam fieri potuit, pul
 cherrime cofeci, tyrannumque
 aliena caede occidi, non sim
 pliciter, nec vulnere uno, id
 quod fuerat optatissimum illi,
 videlicet tantorum facinorum
 sibi conscio: sed posteaquam
 illum prius multo dolore ex
 carnificassem, tum quo nihil
 habebat charius, miserabili
 ter prostratum coram oculis
 ostendens, puta filium in ipso
 aui flore, tametsi scelestum
 quidem illum, attamen et aetate
 vigentem, et patri similem,
 sanguine taboque oppletum.
 Haec nimirum sunt parentum
 vulnera, quae gladij verorum
 tyrannicidarum, haec mors
 digna crudelibus tyrannis,
 haec ultio tantis sceleribus
 congruit. Ceterum protinus
 interire, protinus excidere
 sibi, neque huiusmodi vllum
 spectare spectaculum, profe
 cto nihil habet tyrannico

λακρυμῶν, περιεθνήκεις πρὸς
 θεοῖς, ὁλίγοι γόνιοι δὲ, ἀπὸ ἰκα-
 νόου παρὶ καὶ τὸ δεινότατον,
 αὐτὸς ὕψ' αἰετ' ὄσπερ θανάτων
 οἴκτις, ἢ πομπῶ χαλεπῶ-
 τρ', ἢ εἰς ἀπὸ ἀπὸ γιγνοῖτο,
 ποῦ μοι τὸ ξίφος, μή τις
 ἀπὸ τοῦτο γινώσκει; μή τις
 ἀπὸ ἀπὸν ὄπλον τοῦτο λῶ;
 τίς αὐτὸ ἐς τὴν ἀκρόπολιν
 ἀνέκομισε, πῶς τοῦ τυράννου
 τίς ἐχέτω, τίς αὐτὸ ἐπὶ ἰ-
 κήνον ἀπέσκηψε; ἢ ξίφος
 λοιπὸν καὶ διαδοχὸν τῶν
 ἰμῶν λατρεθωμάτων, με-
 τὰ τοῦτο λυθῶν, μετὰ
 τοῦτο λυθῶν φόρους ἀμειλίχιστα,
 καὶ ἀναξιοὶ δοκοῦντες δια-
 ρεῖαι; ἢ ἴδ' ἵππερ μόνον τοῦ-
 τον τὴν τιμὴν ἔστω παρ' ὑ-
 μῶν, ἢ ἴδ' ἔλαγον, ἄνδρες,
 ἀπθανεῖν ἐθελήσῃτε τῷ τυ-
 ράνῳ, καὶ ἀνόπλιτοι ἐπὶ τοῦ
 ἰκαροῦ καταλημμέθω, ξίφος
 τοῦτο ἴδον ὑπερήγοι, ἢ πῶς
 τὸ τίλ' τῆς ἐλευθερίας ὀλω-
 ἔργησι παντί, τοῦτο τιμῆς τε
 καὶ δωρεῆς ἀξίον νομίζετε,
 ἀποσώσω

quoque laude præmiōque dignum iudicassetis. Porro

lachrymans. Luxit lacrum,
 non illum quidem diuturnū
 verūm qui satis magnus esset
 patri. Postremò, quod est
 omnium acerbissimum, ipse
 sibi necem consciuit: quod
 quidē mortis genus, præ cæ-
 teris miserrimum, multo que
 atrocius est, quàm si per a-
 lium infratur. Vbi mihi
 gladius? Num quis alius eū
 agnoscit? Num cuius alterius
 hoc gestamen erat? Quis
 eum in arcem adduxit? An-
 te tyrannum quis eo est usus?
 Quis eū ad illū misit? O en-
 sis particeps successorq̄ me-
 orum egregie factorū: post
 tanta pericula, post tan-
 tas cædes contemnimur, &
 indigni præmio iudicamur?
 Nam si huius tantūm nomi-
 ne præmium à vobis postu-
 larem: si sic dicerem Iudices:
 tyrannum, quum mori vellet,
 quum id temporis inermem
 se deprehendisset, meus hic
 illi gladius inferuivit, & ad
 consequendam libertatem
 auxilio fuit vniuersis: hunc

ἀποτάτω οὐτῶ δημοτικῶν
 ἡλίματ' ἐν ἄρ' ἡμετέροισι,
 οὐκ ἄρ' ἐν τοῖς ἀδύτοισι ἀ-
 νεγράφατε; ἐκ ἄντ' ἔξιος ἐν
 τοῖς ἰσοῖς ἀνιθῆκατε, οὐκ ἄρ'
 μετὰ τῶν θεῶν ἱκῆνο πεσο-
 κισθῆκατε; νῦν μοι ἔννοα ἔτε,
 οἷα πεπονηκῆσαι ἀκὸς τῶν τυ-
 φαντων, οἷα δ' ἀρνηκῆσαι πρὸ
 τῆς τιλότητος. ἰπὼ δ' ἴπ'
 ἡμοῦ φονεύομαι; καὶ τιτρω-
 σκόμεθα; πομπῶσι προέμα-
 σιν ἐς τὰ φανῶν τῶν σώμα-
 τ' ὡς ἄρ' μάλα περὶ λυπέσασθαι
 ἡμῶν τὸν γυμνηκῶτα, ὡς
 ἄρ' ἐκ τῆς πρώτης θέας δια-
 προέξαμε, ὃ μὴ ἀνιδόουσι οἰ-
 κηροῖσι, ἐπιδοκῶμεθα; τὸν γυμ-
 νηκῶτα, οὐ βοηθῶμεν, οὐδ' οὐμα-
 μαχοῦμεν. ἴδετε δ' ἐν προεδρίῳ
 ὄντας; καὶ ἀδύτοισι, ἀμὰ θεῶν
 τῶν οἰκῶν κακῶν. ἐγὼ δ'
 δὲ ἀπυμαλλόμεναι, ποικίλεις
 μὲν τῆς ὄλης παραφθίας γυμ-
 νηκῶν; κατὰ τὸν δ' ἔω
 ἡμῶν τῶν νεκρῶν, καὶ
 τῶν σκωλιῶν, καὶ τὸ ξίφος;
 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὀφθαλμῶν.
 ἴμισθε

domino tam popularis rei nõ
 gratiam retulissetis? Nonne
 inter eos qui de Republica
 benemeriti sunt, scripsissetis?
 Nonne gladium inter sacra
 monumenta consecrassetis?
 Non illum secundum Deos
 venerassetis? Nunc mihi
 considerate, quæ verisimile
 est fecisse tyrannum, quæ dis-
 xisse priusquam sibi mortem
 conscisceret. Quum iuuenis
 à me trucidaretur, ac multis
 etiam vulneribus confode-
 retur, idque in ijs corporis par-
 tibus, quæ conspicua ma-
 gis, magisque fini oculis ob-
 uis, videlicet vt quammaxi-
 me discrucietur eum qui ges-
 muerat, quoque primo fia-
 tim conspectu perturbaret.
 miserabiliter inelamabat,
 parentem implorans non
 adiutorem, nec opiulato-
 rem: quippe qui senex iam
 esset, atque mualidus: verum
 domesticarum elacium spe-
 ctatorem. Nam ego interim
 discesseram, auetior qui sue-
 ram totius tragœdiæ, relin-
 quens aetori cadauer, see-
 nam, gladium, reliqua quæ ad
 actum fabulæ pertinebant.

At illè

ἡμεῖς δ' ἐάν τ' ἔσθ' ἰδὼν
 ἦδός, ὅρ' ἔχει μόνον, ὀλίγον
 ἠλπιόντα, ἡμαρτήριον, ἡμ-
 πικλησμέσθ' ἑυφόνος, καὶ τὰ
 πρῶτα σωζήσθ' καὶ ποτὶ
 καὶ κεία, ἀνδράσι τῶν
 τίκνον, ἀνδράμιθα, πικρῶς
 μίθα, τυραννοῦ τὸν μίθα
 ποῦ ὁ σφαγῆς, τίμι μὲ τῆρᾶ,
 τίμι μὲ φιλῶντα, ἴσθ' ἑυ, τίκ-
 νον, πικρῶς ἡμῶν; ἢ μὴ
 τί ὡς χέρον τ' ἀφρονῆ;
 καὶ τῆ βραδύτητι κολῶσθ'
 εἶον, καὶ πρῶτα μοι τὸν
 φόνον, καὶ μακροτέρων μοι
 πλὴ σφαγῶν ποῖα; καὶ ταῦτα
 ἀλῶν, ἔσθ' αὖ τὸ ξίφος
 αἰτὸς ἦν ἀνοπῶν ἑυ, ἴσθ'
 τὸ πᾶντα τῶ παδὶ θαρ-
 γῆν. ἀπ' οὐδ' ἑυ ἔν-
 δέσθ' ἰσθ' ἑυ, πικρῶς
 καὶ τῶ πικρῶς σφαγῆς
 καὶ πῶς τὸ μέτρον τόλμημα
 κατακλισμέσθ' ἀσπιδος
 ἑυ δὲ τῆσ σφαγῆς, ἢ τῶ πρῶ-
 ματ' ἑυ ἑυ τὸ ξίφος, φη-
 σι πῶ μικρὸ μὲν μὲ ἀπικτα-
 νας, νῦν δ' ἀνάπλωσθ' ξίφος
 παρὶ

At ille adstans ubi filium
 conspexit, quem habebat v-
 nicum, semiuivum, sangui-
 nolentum, cæde conspersum,
 tum vulnera perpetua ac
 plurima lethalia, hunc ad-
 modum exclamavit: O na-
 te, extincti sumus, interem-
 pti sumus, tanquam tyrannâ
 iugulati sumus. Vbi macella-
 tor? Cui me seruat? cui
 me relinquit? qui quidem
 iamdudum propter occi-
 sum te, fili, sum extinctus:
 nisi fortè me tanquam sem-
 nem contemnit, ac lento
 supplicio me conficit, pro-
 ducitque mihi mortem
 reddiditque mihi cædem lon-
 giorem. Atque hæc lo-
 cutus, ensẽm quærebat,
 Nam ipse inermis erat,
 propterea quòd per omnia
 filio fiderec. Verùm ne is
 quidem deceat, ut qui iam-
 dudum fuerit à me para-
 tus, atque ad facinus fura-
 turum relictus. Euulso i-
 giur è cæde gladio, atque
 è vulnere exempto, ait:
 Dudum me occidisti; nunc
 finem malis impone gladio.

Ades

αὐτὸ δὲ τὸ ξίφος ἐν μίση ἀμ-
 φοτέρων ἐπιδήκνυλον, ἅς
 ἐν ἀναξίον γυμνὰ ἔδρα-
 σότες, καὶ μητρὸς ἔπειτα μοι
 πρὸς δεικνύουσιν. τὸτο ἴπ-
 ἰμὸς ἠρόμενον, μικρότερον δὲ,
 νῦν δὲ καμπρότερον ἐπὶ τῆς λα-
 νότητι. καὶ ὁ μὲν καθὼς πλὴν
 τυραννίδα πατρῶν, ἀμὲν ἰσ-
 μιμνῆσαι δ' ἐπὶ ποικίλως τὸ ἔρ-
 ζον, ὡς βίβλιν δραματι. καὶ τὰ
 μὲν πρῶτα ἐξ ὧν ἰπικνευόμεθα,
 τὰ δευτέρω δ' ὁ πᾶσι, τὰ τρίτω
 δ' ὁ τυραννῶν αὐτὸς, τὸ ξίφος
 δ' ὡς ἴπιν ἰπικνευόμεθα.

At gladius ipse in medio
 amborum, declarans quàm
 non indignū se domino præ-
 stitit, testans quòd mihi fi-
 dam nauāssē operam. Id si d
 me ipso fuisset paratum, mis-
 nus fuerat futurum : nunc
 autem illustrius est ipsa no-
 uitate. Atq; ego quidem sum
 is, qui tyrannidē sustuli: ca-
 terūm actio in multos est dis-
 tributa, quemadmodum in
 fabulis fieri consuevit. Ac
 primas quidem partes egi i-
 pse, secundas autem filius,
 porrò tertias tyrannus ipse.

Nam gladius omnibus inferuiuit.

GILBERTI COGNATI
 ARGUMENTVM.

Quidam in arcem ascendit uti tyrannum occideret,
 atque ipsum quidem non reperit : verūm filium e-
 ius interemit, gladiumq; in vulnere reliquit. Adueni-
 ens tyrannus, ubi filium extinctum conspexit, eodem
 ense necem sibi conscit. Is qui ascenderat, tyranni-
 que filium peremerat, præmium sa-
 quam tyrannicida pe-
 cit.

DECLA-